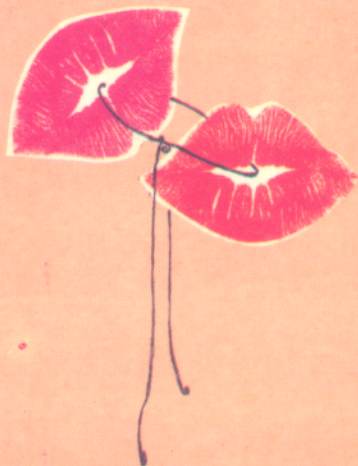

THƠ

HOÀNG CẨM

99 tình khúc

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

HOÀNG CẦM

**99
TÌNH
KHÚC**

**THƠ TÌNH CHỌN LỌC
1941-1995**

**NHÀ XUẤT BẢN
VĂN HỌC 1996**

TÂM HƯƠNG

*Thành kính dâng lên
những hồn người đã gọi
ra nhịp điệu, âm thanh
và đường nét sắc màu
trong 99 Tình Khúc*

H.C.

Dâng

Chị VINH	kể từ	(1934)
Chị NGHĨA	""	(1936)
PHƯƠNG TUYẾT	""	(1940)
Chị BẮC	""	(1942)
TUYẾT KHANH	""	(1946)
MINH XUÂN	""	(1950)
LÊ HOÀNG YẾN	""	(1955)
VƯƠNG THANH YẾN		(1967)
PHƯƠNG DUNG	""	(1976)
PH.Q.	""	(1990)
B.Ng.	""	(1991)
H.Ph.	""	(1992)
Đ.Đ.	""	(1993)

99 TÌNH KHÚC

THỜI I

CHỊ và EM

*Em đừng lớn nữa
Chị đừng đi*

Mưa Thuận Thành

N hớ mưa Thuận Thành
Long lanh mắt ướt
Là mưa ái phi
Tơ tằm óng chuốt
Ngón tay trắng nuốt
Nâng bông Thiên Thai

Mưa chạm ngô ngoài
Chùm cau tóc xoã
Miệng cười kẻ lá
Mưa nhòa gương soi

Phủ Chúa mưa lời
Cung vua mưa chơi
Lên ngôi Hoàng hậu
Cứ mưa Thuận Thành
Giọt mưa chưa đậu
Vai trần Y lan

Mưa còn khép nép
Nhẹ rung tơ đàn
Lách qua cửa hẹp
Mưa càng chứa chan

Ngoài bến Luy Lâu
Tóc mưa nghiêng đầu
Vành khăn lỏng lẻo

Hạt mưa chèo bẻo
Nhật nắng xiên khoai
Hạt mưa hoa nhài
Tàn đêm kỷ nữ

Hạt mưa sành sứ
Vỡ gạch Bát Tràng
Hai mảnh đa mang

Chiều khô lá ngải
Mưa gái thương chồng
Uớt đầm nắng quái
Sang đò cạn sông

Mưa chuông chùa lặn
Về bến trai tơ
Chùa Dầu ni cô
Sao còn thần thơ
Sao còn ngơ ngẩn
Không về kinh đô

Ồi đêm đợi chờ
Mưa ngồi cổng vắng
Mưa nằm lẳng lẳng

Hỏi gì xin thưa
Nhớ lựa mưa lừa
Sôi non yếm tơ

Thuận Thành đang mưa...

.....

1960

Theo đuổi

Em ơi thử đếm mây giêng hai

Đêm hội Lim về

đê quai rảo bước

Duối tà lụa nhạt

ánh trăng đầm thắm đường sương

Ấy bởi thương em

vườn khô bỏ ngõ

Gió vào ra buổi trụi hồng thui

Ấy bởi thương em

mái nhà um cò

Chim vào ra vách đứng cột ngời

Em về đồng chiêm đất rạn chân chim
Em đi mưa ngâu nước ngập đôi chè
Hồ nghe đêm hội ổi a
Lại xót mắt Em mi trường khép bóng
Lòng tay êm mát rừng tơ xa
Lại xót tay Em đêm trường ru vông
Rừng chân mây chưa động sấm quê nhà

Chân em dài đi không biết mỏi
Má hồng em lại nổi
 đồng mùa nước lụt mông mênh
Lung thon thon cảm sào Em đợi
Đào giếng sâu rồi
 dùng lấp vôi đầu xanh

Lý lý ơi khát khô cháy giọng
Tình tình ơi chớ động mảnh thua

Chia vôi quệt gió hừng hờ
Bờ ao sáo tắm bao giờ...
 ... hò Em

Tắm đêm

Em gánh gạo về đình phú hộ
Nút vai thành sọc lá lan đao

Em chở núa sang bờ duyên phận
Tay đóng bè chân xuôi thác ghềnh
Tuổi đã rách vá gì cho kịp
Da mỡ đông tuốt sọc ngang thân

Tung toé dội gầu trắng nước giếng
Mát lùa kẻ tóc
Còn bùn rùn sọc ngang sọc dọc
Vắt áo nghe thắm tiếng vải kêu

Dòng dây vục mãi đêm hồ tĩnh
Áp vú mình trần con để trụi
Cành tre trải áo nép thân hình
Phần mùa trăng thoa mờ sẹo tuổi

Ai rình Em
Ai ngó Em
Chợt rùng mình nếu đêm trần trụi
Em đưa ai vào gai ân tình ?

1959

Chị Em xanh

Vẫn cầm lá Chị
chiều Diêu bông

Chị đi một chuyến chơi xanh cỏ
Quay bánh linh xa miết triệu vòng
Nhật sọi - vô - cùng thêu áo gối
Mau về mừng cưới...
(nhớ Em không ?)

Đón Chị hôn chênh
lệch bóng đêm
Chân không dẫu đặt cánh tay mềm

Tóc buông đổ thác về vô tận
Bát ngát mùa
đương độ tuổi Em

Vậy thì Em ngất quăng tâm hồn
Theo Chị lùa mưa đuổi nắng buồn
Hai đứa lung linh lời yếm áo
Thuyền trăng dềnh
sã cánh cô đơn

Chị vỗ pha lê. Bùn vấy tay
Hồn trong Em chuốc Chị chìm say
Là Em cười Chị xanh thêm thiếp
Sinh một đàn con
Mây trắng bay...

1980

Cây Tam cúc

C ô bài Tam cúc mép cong cong

Rút trộm rơm nhà đi trải ổ

Chị gọi đôi cây !

Trầu cay má đỏ

Kết xe hồng đưa Chị đến quê Em

Nghé cây bài tìm hơi tóc ẩm

Em dùng lòn nứa Chị dùng đi

Tương sĩ đỏ đen chui sắp ngựa

Ổ rơm thơm đọng tuổi đương thì

Đứa được

chinh chuyền xù xì xoàng

Dứa thua

 đáo gỗ ngoài thêm

Em đi đêm tướng điều sĩ đỏ

Đổi xe hồng đưa Chị đến quê Em

Năm sau giặc giả

Quan Đốc đồng áo đen nẹp đỏ

Thả tịnh vàng cưới Chị

 vòng mây trời

Em đứng nhìn theo Em gọi đôi

1960

Cỏ Bồng Thi

C hị đưa Em đến bến này

Cheo leo mòm đá

Trước vực

Sau khe

Thòng lọng tơ gì quẩn gót

Tua khăn buông còn buộc búp hoa lan

Ủ ù gió thổi

Em vọng ai đâu mà hoá đá

Không trôi mà không đi

Không canh gà

Không thu không

Mắt không mở
Đùng khép
Kia dây muống đại kín Em rồi

Lắc đầu hoa tím rụng
Ngó rừng xanh em hỏi ngọn nguồn
Biết rồi

Thôi

nghe hoa tím hát

Ngày mười bảy tuổi
Chót chơi đồ cỏ Bồng Thi
Cỏ Bồng Thi phải cheo leo mồm đá

Ừ ừ gió thổi
Không canh gà
Không thu không

1960

Quả vườn ổi

*Nằm trên bãi cát thư tâm
Sông nước sinh thuyền Em đẩy tới
Có gió có huồm có động có lái
Trách gì ai xô giạt đến bờ hoang*

Em mười hai tuổi tìm theo Chị
Qua cầu bà Sấm bến cô Mưa
Đi...

ngày tháng lụi
tìm không thấy
Giải yếm lòng trai mãi phất cờ

Cách nhau ba bước vào vườn ổi

Chị xoạc cành ngang

Em gốc cây

- Xin Chị một quả chín !

- Quả chín quá tầm tay

- Xin Chị một quả ương !

- Quả ương chìm khoét thùng

Lèo đèo Em đi vườn mai sau

Cúi nhặt chiều mưa dầm quả rụng.

1960

Gọi đôi

Cùng Em ngựa mặt lên xanh
Lá thông kim toả đôi mình uom gai
Tê tê ngực nở bồi hồi
Gió thơm tóc cuốn nắng cười Em chi

Dưới kia sông chẳng quay đi
Muời hai tuổi cũ biết gì Chị ơi
Một con bướm lửa đậu môi
Hai nhành hoa lửa chia đôi tay cầm
Ba tầng mây lửa trầm ngâm
Bốn con chim lửa đậu nhâm cỏ hoang
Trời quê Em vẫn thênh thang
Chiều mê bến lịm hàng hoàng chớp đông

Chị đây có phải Em chăng
Em đâu có thật Em rằng Chị không
Xiết tay kết một vô cùng
Lời tay lại vẫn đôi dòng lững lơ

Song song có gặp bao giờ
Hai dòng lệ chảy, hai bờ sông trôi
Mưa nhưng áp má bồi hồi
Nghe khô từng sợi mưa dài lặng im
Em không nổi, Chị không chìm
Chị tung gió tim, Em tìm sang xuân

Nằm trong mắt bão tuyết trần
Mưa nhưng tung cánh trắng ngần...
Embay...

Chùa Phật Tích

Xuân 1973

Nước sông Thương

Em vắt quả cam vàng đầu ngọn sông Thương

Mắt tròn cổ xây

Không bao giờ ngủ trước Sao Mai

Ngày Chị bảo Em quên

Tranh tố nữ long hồ dán nhấm

Mất chân đi

Má đội tổ tò vò

Cuốn chiếu xa rồi thơ thẩn vách chiêm bao

Ngày Chị bảo Em quên

Con bạc má lại về cành chanh

Thương Em hay giận Em chả biết

Ngày Chị bảo em quên
Tắm sông Thương không mát
Lên ngọn Kỳ Cùng té nước trao duyên
Không mát
Về đuôi mắt xưa treo suối Cam Lộ
Không mát

Ngày Chị bảo Em quên
Em to tưởng sao bắt Em đừng nhớ
Buông tha Em
Tha Em

Sông Thương nước chảy đôi dòng

1959

Lá Diêu Bông

Váy Đình Bảng buông chùng cửa vông
Chị thần thơ đi tìm
Đồng chiều
 Cuống rạ

Chị bảo
- Dứa nào tìm được lá Diêu Bông
Từ nay ta gọi là chồng

Hai ngày Em tìm thấy lá
Chị chau mày
 - Dâu phải lá Diêu Bông

Mùa đông sau Em tìm thấy lá
Chị lắc đầu
trông nắng vãn bên sông

Ngày cưới Chị
Em tìm thấy lá
Chị cười xe chỉ ẩm trơn kim

Chị ba con
Em tìm thấy lá
Xoè tay phủ mặt Chị không nhìn

Từ thuở ấy
Em cầm chiếc lá
đi đâu non cuối bể
Gió quê vi vút gọi
Diêu Bông hời !...
- ới Diêu Bông !...

1959

99 TÌNH KHÚC

THỜI II

EM và ANH

*Hôn em cạn máu
đi về tận không*

Vào xuân

Đi vào nẻo xuân
Gặp đường lụa đỏ
Ai chờ Em đó
Mà hoa trắng ngần

Đi vào thanh tân
Nhu về quê ngoại
Lúa hương đồng gấm
Đương thì con gái

Hẹn cưới phân vân
Em nhìn mê mãi

Chuồn ngô ngũ mải
Bờ ao cúc tần

Khép tà áo mới
Em vào đêm xuân

1971

Phía sau thư cầu hôn

Khô cong thuyền bến cát
Khát dòng sông em
Sóng sánh bờ mi cong

Ve rào rào sớm nóng
Trời tức ngực chưa mưa
Mây mỏng
Cánh chuồn kim dim díp mắt
ngủ đây năm

Đánh liều trao thư cầu hôn em
Bật sáng đáy tâm linh trẻ nit
Trở gót về
thu phố - Phái chao nghiêng

Men dẫn thần thờ đêm
thêm trăm năm nữa
Đường lảng cháng xuân
Cho mình dang dở
Sầu lênh láng phố
Cho mình chơi vơi

Phương ấy em ơi
nhỏ tê lên môi
Con say cuối đời
cứ ngồi mà thương

Cái buồn đế vương
trần dăng tóc úa
Cái vui bạch đình
Lọt dinh công chúa
Cái gió lung trần
vật nhau với lá
Em là tất cả
Riêng mình là ại

Cái hẹn thờ dài
Tên là Anh Dợi
Nổi vò tóc rối
Là tên Em Chờ
Giường chiếu trơ vơ
Tên là Nam cục
Đêm dài rạo rực
Là tên Đêm xanh

Sao em sao anh
Long lanh tình sử
Sôi tìm cuối phố
Về phương hương quỳnh

1990

Ngó với gió biển

Bồng dung gió biển ngập hồn tôi
Một ánh buồm le lói ngậm ngùi
Một dáng gầy băng qua xứ tuyết
Một miền dang dở - nép đơn côi

Có thuở nào gió chao xích đạo
Đến nay còn ủ bão im lìm
Bao lâu hiu hắt trời hoang mạc
Để tắt mây chiều tuyết bóng chim

Hỏi gió - nghe lời than thoảng nhẹ
Chưa mờ phác thảo vết đau xưa

Như cười - cay đắng - thời con gái
Lá nguyện vùi sâu đáy mắt thơ

Tôi muốn ôm ngay gió biển vào
Buồng thơ nhỏ hẹp khép chiêm bao
Ô hay ! - chát mặn nồng hơi thở
Như sống liền nhau tụ kiếp nào !

Chiều nay... gió biển hồi - chia đôi
Một nửa tôi theo tới cuối trời
Một nửa em về trang giấy lạnh
Cho mình gọi âm gió xa khơi !...

1993

Gửi vào gió biển

Trong ngần giọt nước mắt rơi
Mắt tôi trong, nỗi mắt người tôi thương
Dám đâu mơ ngắt thiên đường
Chỉ mê man nẻo du hương cuối mùa
Thương nhau vì một dòng thơ
Chày sầu tôi đến bến bờ xót xa
Bóc đời tôi khỏi sương hoa
Trần chơi tẩm bụi nắng nhòa tàn xuân
Bóc hồn tôi khỏi chín tầng
Nhà cao gió lộng ngại ngần cánh bay
Bóc lòng tôi khỏi cơn say
Ly men tình túy vòng quay tít mù

Để tôi vào cuộc huyền du
Giọt hôn mía rượu giót từ cơn đau
Bầm môi ứa máu nụ đầu
Nụ hồng ư ? - Cú giải màu ly thương
Gắng chờ xem một chán chường
Bỗng nghe sóng vỗ tràn khuôn đại khờ
Thả thuyền đi - Thả băng quơ
Tuồng nghe biển bão, không ngờ gió êm
Giạt bèo vào đáy xanh đêm
Vào mê biển gió...
Vào em một đời...

1993

Em cứ về bên ấy

Buồn rá rượi. Em cứ về bên ấy
Ai cướp hàng mí lên sáu tụ trường ?
Ai đã yêu em như em biết vậy ?
Để mấy lần tám cạ giữa dòng thương ?

Thu đến muộn. Em cứ về bên ấy
Gió hện mưa chờ xao xác thềm rêu
Em muốn đậu bến nào ? - Sao thế vậy ?
Đỡ em nằm đâu thật cánh tay yêu ?

Xuân đã qua. Em cứ về bên ấy
Vây Ngân hà loang mặt tiểu hùng tinh
Ở bên này sao Ngưu đứng vậy
Nghén hương mùa mắt ướt oà xanh

Hai phía núi

1

Tôi bỏ lại phía bên kia núi tím
Cả miệng cười si -hiếc- em trắng lịm
Rủ rét dài ân ái mãi cái sương đông

Tôi bỏ lại phía bên kia núi tím
Áo chen vai trần tình ca long nhím
Lùa tháng năm hăm hoan lạc toàn nuy

Tôi bỏ lại phía bên kia núi tím
Tiếng hú hồn đêm nguyệt cầm long phím
Bống bật đèn soi xác tuổi tàn nhang

Tôi bỏ lại phía bên kia núi tím
Nhức nhối ngực trần căng - xe tím chìm lìm
Bến sông chiều le lói gọi xanh xưa

2

Hình dãy núi lau tau
Nhu lũ trẻ mồ côi
liu nhiu bám đuôi nhau
(Tôi đứng phía bên này
Chắc hẳn mai sau
không đau
mà tiếc)
Là hàng chữ cuối thư em viết
Tim sẫm đến đen trời
mực tím bút bi
Con chữ vô vàng
run run
quyết liệt :
"- Anh đừng tìm em nữa làm chi
Từ hôm nay, anh ơi !

Vĩnh biệt !

1991

Gặp

Em đi liền bên anh
Vào chiều nay sương xuống
Vào chiều mai nắng hanh
Vào xa sau trăm tường

La em từ góc bể
Bỗng gặp anh chân trời
Lồng chăn ấm trăng soi
Đắp bằng kin côi đau vô tận
Văng vặc ly thương hai kiếp người

Nghĩ thương

Nắng em nắng đến siêu hình

Như môi như mắt

như mình

như không

Mưa em mưa đến hải hùng

Lìa khoang xanh

xiết xuống vùng dấn thân

Cung - quăng em

nét i trần

Bởi không dấu chấm nên nhằm cuộn hoa

Xây em lợp mái biển xa

Phá em không xóa nổi toà trắng mây

Người ưa

- vàng chuốt trúc gầy

Không ưa

- tre lột đóm dày khó châm

Phận em nguyệt thực đêm rằm

Điều em dây nối mấy tâm không lên

Cái buồng

ngã sắp bốn bên

Cái cầm

rơi ngựa

cho bền quạnh hiu

1991

Tù

Em khoá chặt hồn anh
bằng nước mắt
Anh khoá vòng không số
ngực em trần
Ô ! Sao hai đứa cùng mơ ước
Lâm lữa tù ngồi chịu án chung thân

1992

Giả vờ

Giả vờ chim chích lạc rừng
Loáng qua cửa sổ em từng ngó đêm
Giả vờ hỏi phố không tên
Để không ai biết chờ em phố nào
Giả vờ quên bằng không chào
Để không ai thấy mình sao thần thờ
Giả vờ chuyện gẫu vu vơ
Như em anh chả bao giờ quen nhau
Giả vờ dao chém không đau
Cái hôm nổi bão gãy cầu vào em

1991

Hai ngả

Anh đi về phía không em
Em đi về phía dài thêm bão bùng

Anh đi sắp đến vô cùng
Em đi sắp đến cánh hồng đang rơi

Bây mươi đứng phía ngoen cười
Tám mươi đứng khóc nẻo đời chưa khô

Trăm năm nhào quỵện hư vô
Biết đâu em vẫn lừng lơ hát buồn

Viết trong quán cà phê

L y cà phê nữa

tình

mê

Tùng đôi sớm biết đi về có nhau

Còn em

lãng đãng nơi đâu

Anh về

so sẫm

đũa màu

gỗ mun

Trợ vợ riêng chiếc bữa thường
Qua phin hồng hạnh
giọt buồn lọc mau

Ai nhường nửa giọt chung màu
Cho tôi tỉnh táo khuấy sầu
tan chẳng

1992

Thèm

Tình cờ đâu triệu triệu năm

Bỗng nằm

bỗng thắm

bỗng chằm hai thân

Bỗng âm dương toát mình trần

Để sinh chi chết mắt gần chớp mi

Để thành em của huyền vi

Âm vang khối sét càn si khuấy trời

Vỗ mây nắng lảy mưa rơi

Vỗ em trần tóc trôi dài trăm năm

Vỗ anh bùng tiếng kêu thầm

Vòng mê nung gối nguyệt cầm gọi đôi
Khát hôm mai cháy không nguôi
Nuột nà răng cắn tím môi nôi tình

Dừng lên tiếng

gợn anh linh

Suối mê động cửa khép mình thương sao
Ôm anh suốt đợt sóng trào
Vẫn thềm nghén nghẹn cồn cào của chua

1992

Nường nhẹ

Ánh trăng nhẹ gót sương ngàn
Em đi như dạo bản đàn Sô-panh
Bước đi nhẹ nửa bên mình
Kéo mai bóng giấu lại rình vuốt trăng

Ngón tay nhẹ nửa búp măng
Kéo mai phím nguyệt nặng bằng thiên sơn
Phai đi nhạt nửa giận hờn
Kéo mai trăng ngậm đắm hồn Trương Chi

Trong vòng tay quấn vẫn đi
Bá Nha chợt khóc Tử Kỳ chợt thương
Nghe anh
Sa mạc phố phường
Có ngôi sao lạc đêm trường Phi Châu

Tình anh thể phách

Em trao vện cả tâm hồn
Là giam tôi chặt vòng tròn cung trăng
Mệnh mang là cõi giá băng
Mình tôi níu mãi bóng hằng lũng lơ

Bên kia tối mịt hố mờ
Bên này loáng sáng bến bờ mê ly
Em lại đi... Sao cú đi ?
Ngấn ngơ vũ trụ còn gì trong tay ?

Rượu em từng nhấp choáng say
Nhỏ em đếm mấy tầng mây đợi chờ

Em trao vụn cả bờ vờ
Cái đau bầm nát lời thơ máu trào

người ngang té nhào

Sắc như nước loãng

Chín mươi... dấu đến mười mươi

Khóc thôi một mình

Thể phách tình anh

Em trao vện cả thân mình
Là giấm ớt tia đỏ bình men quê
Nhấm trăm chùm nữa chưa về
Khóc chan lòng mẹ
Ngất mê... lạng tở

Em trao vện cả trang thơ
Thơ xô sóng đẩy xạt bờ xót thương
Đến đâu là hết phố phường
Em đi... đi mãi đoạn trường ấy sao ?

Em trao anh thoả khát khao
Dẫn mình lạc lối mưa rào hoàng hôn

Chợt vui trẻ dại chợt buồn
Long lanh mắt sáng ngậm tròn giọt đau

Em đi lâu thế ? Về đâu ?
Sao đi xa thế ? Bao lâu em về ?
Mê rồi tỉnh lại nằm mê
Ngỡ em đi dạo đường quê mịt mù
Thiên Thai sông Đuống lạnh lùng
Bóng em không lướt
Thuyền không hướng chèo
Chùa Dầu Phật Tích cheo leo
Mắt em không chớp ai theo mình về
Nổi Chiêu Hoàng cạn suối khe
Trầu têm cánh phượng lỗ thề tử sinh
Lý cây đa... Lý huê tình
Nguyệt cầm long phím...
đổ dành ai ca ?
Người ơi ! Người ở...
Hay là...

Ngủ vĩa hè

T hường đêm đầy đoạ tẩm thân
Để trong đôi khát được gần em hơn
Dưới hiên mê chập ngủ chờn
Nghe anh xẩm nổi giọng đờn dứt dây
Sương khuya mèo rú mái tây
Thôi Oanh Oanh rẽ lối này được không ?
Bỗng dung nước mắt rờn rờn
Hoá ra em trời chặt vòng tay anh
Đêm đi chậm quá sao đành
Xích lô máy lại tung hoành...
cơn đau...

Nhà em đâu ? Anh ngủ đâu ?

Ổ gà hạnh phúc giục mau gặp ghềnh

Xe đời bẹp bánh chông chênh

- Vá cho tôi !

- Nấn lại vành mê si

1991

Tiến đưa

Tiến em sang sân bay
Đưa em về nhà chồng
Đưa em xuống nghĩa trang
Đưa em vào hư không

Giờ này em bay rồi
Kiếp này bao giờ xong

1992

Nhận lỗi

Dây điều nghìn thước
Anh đòi em bay đỉnh Thái Sơn
Em không vượt quá vòng định ước
Anh buồn đau Anh giận hờn
Anh gọi tên em phản bội

Anh ơi !
Nhìn lại dây chỉ rối
Anh tặng em
Vào nửa đêm nồng nức yếu mềm
Gió ngoài cửa cười em ngây dại

Vâng, em xin nhận lỗi
Đã phủ phàng anh

Em gắng xin anh đêm nay ngó lại
Trăng bây giờ còn đúng của anh chăng ?

9-1992

Thua một không

Trận thua sát nút một không
Em là chiếc bóng lẫn trong xế chiều
Anh là ngọn gió liêu siêu
Đưa em vào lưới sâu treo mạng gày

Cời ly tan xé cuộc này
Phố xa một bóng ôm đầy số không
Trăng rằm vẫn sáng bên sông
Bốn phương mây vẫn một vòng đơn côi
Phòng anh vẫn thiếu một người
Một đều gắng mãi vẫn ngồi một thân

Một vầng trăng xế tàn gần
Một ngôi sao lạc một lần ấy thôi

Lắm loài sủng sinh sinh đôi
Nòi tình thui thui một đời MỘT KHÔNG

1992

Buồn có lý

Biết còn gì nói nữa
Em đã xa anh rồi

Đã xa về địa lý
Thì núi chôn biển vùi

Lại xa về giáo lý
Thép gang khuôn kiếp người

Thêm xa về tâm lý
Cách mặt lòng pha phôi

Ván thuyền dầu đã nát
Hàng đình nhẹ răng cười

Biết còn gì nói nữa
Dời giông bão không người
Chìm đâu chim cuối trời ?.

1992

Liệu còn gì nữa

Liệu còn gì nữa của em
Không lời không bóng chờ xem chuyển vần
Liệu còn gì của ái ân
Đến hương đêm thấm áo quần cũng tan

Liệu còn gì của thời gian
Chiều xưa ấp ủ nồng nàn đã bay
Liệu còn gì của men say
Cạn ly cũng bỏ môi gầy nhạt tênh

Liệu còn gì nữa của anh
Bài thơ mê đã hoá thành viễn vông

Dẫu em đọc lại đôi dòng
Sẽ ngỡ ngác hỏi nổi lòng ai đây

Cả hồn thơ đại si ngây
Còn chẳng một nét chữ gây mong manh

Chỉ còn thật chuyện riêng anh
Hao hao cổ tích mờ xanh tuyệt cùng

1965

Từ nguồn đến biển

Sau chuyến đi xa lần thứ nhất
Anh về
Hỏi sao em còn búp nòn
Miệng cười mụ dầy bé nằm mê ?
Nhìn mắt anh ao mưa nhòe nắng -
Em nói :

- Vì em mới biết yêu anh

Sau chuyến đi xa lần thứ ba
Anh về
Hỏi sao em phơi phơi rừng sơ xanh
Mắt trong lòng sáng rạng đồng quê ?

Nhìn nếp nhăn vầng trán anh
ngang tầm bão biển

Em nói :

- Vì em chỉ biết có anh

Sau chuyến đi xa lần thứ chín

Anh về

Sao tơ tình em càng óng mịn

Môi thơm mặn tía vườn quê ?

Nghe tóc anh xào xạc luyến tre mờ khói tím

Em nói :

- Vì anh ơi,

mình đã biết xót thương mình

1966

Chuyện lâu rồi

Lần thứ nhất gặp anh, em nói :

- Chỉ xin làm em gái của anh

Lần thứ hai gặp em, anh nói :

- Muốn xin em làm vợ của anh

Lần trước, anh cười chẳng nói

Lần sau, em cười quay đi

Hôm nay

Họ xa nhau từ lâu

Còn lại tiếng mưa ngâu

Gõ nhịp giọt gianh thềm đêm vắng

Và một dòng thơ

trắng trải nợ ban đầu

Đi bên em

H ời em khua guốc ưu phiền
Chìm trong mặt đá nét hiền dáng quê
Trăng đêm qua chẳng nhớ về
Áo mong manh cời chiều mê mãi sâu
Em đi chân lạnh từ đâu
Chất chiu quần lụa càng đau ruột tằm

Nhớ em gió nhẹ nhàng thăm
Em đau sao ruỗi dáng nằm nhẩn nha
Tiếng cười hay tiếng xót xa
Tiếng yêu hay tiếng khóc oà vì thương

Em chia khế ớt tắm đường
Môi tê hé gọi muối phương ngọt ngào

Hàng mi em rớt ánh sao
Em đi chân đất khuấy vào cội anh.

1968

**Anh đứng đây
là đâu**

Anh đứng đây là đâu
Em cười như lá mỏng
Khép cửa vào chiêm bao

Anh đứng đây là đâu
Em nói như gió ghen
Chiều nghiêng mây Thị Mầu

Anh đứng đây là đâu
Em nhìn như mưa trắng
Năm năm bay ngang đâu

Anh đứng đây là đâu...

1990

Khi em đi xa

Khi em đi chưa mua
Mới thấy mình vô lý
Sao dám gửi đăng thơ
Lên trang chiều uỷ mị

Khi em đi mưa rơi
Mới thấy mình nhỏ bé
Vì phút giây bồi hồi
Biết nhìn sâu đáy bể

Khi em đi xa quê
Mới hiểu lòng ngô vãng
Nghe bánh xe nặng nề
Nghiến phương mây thăm lạng

Khi em đi mịt mù
Lại thấy mình bão táp
Đặt câu hỏi cuối cùng
Bao giờ em giải đáp

Bao giờ em có chồng

1990

Dày vò

G iờ này em làm gì
Cứ hỏi mình luôn thế
Tình không mòn nửa ly
Mà đau nghìn dặm xé

Em thăm thì yêu anh
Mà ruột gan buốt nhói
Em ở xa vô hình
Quờ tay đâu mà gọi

Sao nhớ em đến thế
Đến chết là cũng ư
Chết cách gì cũng nhẹ
Xót xa nào giống như

Tháng giêng đi chậm

*Em hẹn anh cuối tháng giêng
Em về Kinh Bắc quê thiêng thơ mình*

Tháng giêng đi vút vút nhanh
Nhu mây từ biển liệng vành Thiên Thai
Nhu dòng sông Đuống cuốn trôi
Nhu Tiêu Tương liễu buồn dài Bách môn
Nhanh như tiếng gọi hú hồn
Hồi cô Huệ đỏ ngó vờn ngôi vua
Giáng Tiên mới chớm hội chùa
Đã bay Từ Thúc vào mơ động đào

Tháng giêng bước chậm thế sao
Nhấn nha kiến chỉ leo cao cột đình
Nguyên tiêu tha thẩn trùng trình
Ốc sên hiếng mất ngó rình sớm mai

Đội qua nguyệt tận rét dài
Tay em rét lộc tóc cài hoa anh
Hắn nghe chồi biếc rung cành
Mùa Kinh Bắc tạc nguyên hình
em thương

1992

Một lời quan họ

C ó mấy dòng sông vòng chảy ngược
Mà em xuôi mãi xuống Tào Khê
Đến đâu là cõi không đây ải
Đôi mảnh hồn ngây lạc lối về

Cứ đuổi tìm nhau
nhâu bến lạnh
Đắm dòng sông vắng
lặng luồng mê
Em buồn ngủ lắm
Anh còn thức
Tìm mắt em thăm nhớ chưa về

Thôi đợi sang chiều sương rủ khói
Lơ thơ che mặt thẹn sông Cầu
Một lời quan họ bay lên dốc
Anh chờ dìm em đêm nén đau

Tu

Tôi về tu côi ai đây
Không ăn chay để nằm chay hết mình
Tôi đi quần quai u minh
Gửi dâng thơ cuối chương tình đỏ hoe
Tôi về nhật lá đáy khe
Ném lên cao...
lặng mình nghe...
thật người
Thật anh dáng chéch lưng trời
Thật em dáng khóc dáng cười... thật mê
Miền im thắm
thắm môi tề
Hôn em cạn máu
đi về tận không

Cắt cánh thời gian

Cắt cánh thời gian rụng xuống đây
Dòng môi em tẩy vết răng say
Tháng năm trời chật bằng tơ tóc
Đã quán đời nhau tron kiếp này

Xoay người định hướng đông tây chen
Im phắc vắng dương. Đất đứng ngây
Sương lạnh mặt trời không muốn ngủ
Bên mình vệ nữ gối đầu tay

Khoảnh khắc nào, đâu cũng có nhau
Mặt trăng đâu biết mọc từ đâu

Đâu tròn đâu khuyết ta đâu biết
Gấu xám rình ăn cách một đầu

Khoá kín hồn nhau bằng nước mắt
Vòng tay bốn cánh xiết đêm thâu
Ngày im thảng lạng vòng mê ấy
Tuổi ngập dòng men... đứng bóng cầu.

1991

Duyên kiếp

Hái một nụ thơm em
Là bước đầu biết khổ
Hái thêm lá em mở
Đau suốt đời ngẩn ngơ
Khi vẫn là hai bờ
Một dòng sông ngang trái

1975

Đừng hỏi

Từ cuộng lá xua tôi lạc lối
Men bờ cong quên băng nẻo về
Em đừng hỏi mãi tôi câu ấy
Mảnh rách còn xanh quanh giấc mê

1993

Vợ liệt sĩ

ANH ơi

Đường quê mình dăng hương tám đỏ
Khép ổ rơm mùa dăng tóc tám xoan
Em quay sân vuông cột tròn nếp quít
Em nung gạch già thuyền ngả bến than

Giáp hạt tháng ba em bung giế lớn
Nồi mùa em dăng mật sớm khoai vùi
Hun hút ngô xanh lộng mùi bắp nướng
Bếp vẫn hồng than cời khúc sấn lùi

Hàm răng nuốt nà xít xa gọi mĩa
Vú xuân đường phèn căng buổi Nga My

Môi hè thạch non hé dưa hấu tía
Cổm sen cuối cành gói lá đài bi

Tàu cộ em che đàn gà mới nở
Em vực bê vàng lũng đáng chiều xanh
Đắp con đê quai sóng soài đất đỏ
Trận mưa vừa rồi không rụng hoa chanh

Năng suất tháng mười năng suất tháng năm
Trang báo ước ao ngọt ngào gạo dự
Anh đi xa em mới biết nói thầm
Đường đê chợ Trầm sang mùa tu hú

Con én đầu hồi đêm qua nằm cũ
Én đục tha mồi chín quả linh lăng
Vỏ linh lăng tí tách chỗ em nằm
Em đếm từ mười... năm... lại thêm năm

Một tay em che ngọn đèn bặt gió
Một tay khuấy nồi cám lợn kê vàng
Nhu đêm đêm tay kia ôm bé ngủ
Tay này thấp hương... để thức quanh tường

Mai hừng nắng cời áo con bò khoang
Nước sông máng mới về hắt mát
Đồng lộng gió khối mây đen chưa tan
Em mê xem tia chớp xanh rạch nát

Anh ở đó chớp rọi hình cây thông
Em ở đây sông trong chiêm ra dòng
Từ ngày anh đi chồng em đã mất
Em chỉ còn anh trời quê mệnh mông

Lũ lụt qua rồi mắt em vẫn trong
Vụ gặt vừa xong má em thêm hồng
Gió hắt về rồi anh có về không
Ngõ nổi mưa liền ướt áo anh không

1971

Bơ vơ

Đêm giao thừa vắng lặng mưa qua
Tù Thúc tìm đâu một mái nhà
Có phải chính em cầm gió bắc
Quất ngang sông Đuống buốt phù sa

1972

Về cõi thật em

Tượng cẩm thạch uốn mình
chợt trắng hồng tình khôi
khao khát
Đêm trăng tự tạo
ảo mê hay thực ấm nồng khuya

Về cõi thật em
Hay lại ảo huyền duyên phận
Để chấp chờn vòng tay
Mắt giếng My Châu
hố ngọc tan lìa

Thương xót toát mình ôm
Ngát hoa uất hận
Nuốt em chẳng
Sao vẫn còn giờ ấy ghen ngào chia

Giờ ấy giờ nào
Ai đóng chuông thức tỉnh
Sao giật mình thoát biển
hai nửa mình chống chọi ra đi

Về côi thật em
Nửa phút dềnh dào nguyên
đâu
chẳng biết
Chỉ còn tro y nguyên
Mặt phù thủy nghệ vàng
cay nghiệt
Và nghe trong chân gối
lạ kỳ

Một điệu ròn vang
 vó ngựa phi
Khán tiếng kèn loe toe biên biệt
Theo tay người buông bắt
 nhịp phân ly

Sài Gòn 1976

99 TÌNH KHÚC

THỜI III

XƯA và NAY

Về khuya mê bóng bóng theo

Nhìn chênh thế kỷ

bóng vèo qua mi

Thơ gửi đến người

Gửi lá thuyền nan chéch đại dương
Gửi bàn chân nhỏ lỗ cung đường
Gửi mây nhòa khói lên đầu sóng
Gửi tiếng bờ câu gọi mây phương

Buồm mở hay chìm ỏi biển xanh
Bàn chân dò dẫm chậm hay nhanh
Khói mây tan hợp mưa hay nắng
Ru vỗ bờ câu có mộng manh

Nhu hương đành phận gió lan xa
Thấm đọng lòng ai - có đậm đà
Huyền diệu ánh thơ không chớp mắt
Đến xuân nào ấm lạnh lời ca

Mấy kiếp hồn trắng đắng lạ thường
Vì mê ảo vọng đắm tà dương
Mọc lên đầu núi cơn cô quạnh
Không nói

- Ai nào biết xót thương

1990

Gửi người vợ xa quê hương

Em mất quê rồi. Anh mất em
Vừa khi tóc trắng rụng bên thềm
Chiều qua chợt thấy hình rêu lạ
In đầm hình em vách lảng giếng

Lưới nhện chăng to dài kỷ niệm
Tâm voan che nửa mặt trầm du
Ngày ngày anh đứng nhìn rêu đá
Thương vóc em gầy siêu dốc mưa

Nhện bống đi đâu quá nửa ngày
Gió cuồng si quét mạng tơ bay

Hình em chuyển dáng rêu sò sùng
Em đã thành ra một gốc cây

Anh cứ ôm cây cú đợi chờ
Gió hoà mưa thuận chuyển mùa chua
Cho em óng ả xôn xao hiện
Gỗ mạy che thân lưới nhện hờ.

1980

Nén linh hương

Khấn hương hồn vợ

Lê Hoàng Yến

Đã hắt em về xa mê tâm linh
Sao còn đứng nghiêng khói thiêng vườn mình
Đã hắt em lên thượng tầng khinh thanh
Sao còn rung rung cỏ mờ bình minh

Đã hắt em bay cõi im - vô - cực
Sao còn mưa mau quất đau lá cành
Em hết phiên canh tổng kho nhân tình
Sao còn nhập siêu nhiều chiêm bao anh

Anh vâng ý em vâng mệnh Đào Hồng
Cuối người kể em hồi môn nắng đông

Xoá nhanh quầng thâm nhật thềm sợi tóc
Tù đêm tân hôn ghi âm cười khóc
Ghi nét mây chau ghi sắc môi nồng
Băng ngắn mặt gấu băng dài mặt ong
Một thời yêu anh
Một thời...

... như không.

1986

Khi mùa xuân đến

Khi mùa xuân đến mắt em
Bỗng dung biển sóng trào lên ngang trời
Dâng theo cả chín trận cười
Đậu chênh vênh bến mi dài rợp xanh

Khi mùa xuân đến mắt anh
Chon von dòng tóc em thành sông xa
Bên này sông
đỏ phù sa
Bên kia sông
trắng nhập nhoà khói sương

Em thường khẩn nguyện mười phương
Mà quên cánh gió dẫn đường xuân đi
Đến nơi em cát khô lỳ
Gọi em em mãi miết gì không thua
Đến nơi anh ứa dòng mưa
Gạn trăm bến đục
Xuân chờ trong em

Ngọc Khánh 1986

Đòi hồn

T huở trước có hồn
tôi kết bạn
San đều mưa nắng
sẻ đều trăng
Gặp em chiếm hết tôi nhường hết
Còn vĩa bờ phờ hắng thảng năm

Chợt tin em lạnh ngắt lấy chồng
Tôi đi đòi lại mảnh hồn trong
Thì em đã thác.
Nhà tang tóc
Làm đúng lời trần trời lâm chung

Là hồn tôi trao em tờ óng mượt
Đã trải giường tang quần chật em rồi.

Thi thể lên da thắm hoà vải liệm
Ai bóc được mảnh hồn
bọc kín trái oan rơi

1993

Giọt mưa phương nam

Giọt mưa phương nam khóc trên tóc em
Giọt mưa phương nam ngậm trang thơ mềm
Giọt mưa phương nam có về Kinh Bắc
Thương chim cuối trời cheo leo ngày đêm

Biết phận mong manh cú đành phương nam
Thơ thần tiên nhà lại sa đáy giếng
Nhớ ngôi sao xanh mưa dềnh lên miệng
Tổ Như lau khô mắt Tô Đông Pha
Đến trời cũng khô hắt là giếng cạn
Thì giọt mưa ơi em nằm nơi đâu
Làm sao không tan làm sao không đau

Mưa đi về anh mưa dềnh nước mắt
Rung rinh ôm sao khi nào sao tắt
Mưa đi về anh mưa đi về nguồn
Chảy dòng hạnh xanh trôi nhanh cát buồn

Mưa đi về anh mưa đi lưu ly
Kính Bắc hồng môi gái xua kính kỳ
Kính Bắc lên men đắm hương vương phi
Hồi mưa phương nam bao giờ mưa đi

1991

U ản

Anh đưa em lên đường xanh mơ
Hồn trắng trần trọc đáy đêm mờ
Bốn mùa giông bão vò duyên phận
Trả nợ cuồng phong hết kiếp chưa

1970

Ngẩn ngơ

Đêm phương Bắc khi sao hôm nhẹ khóc
Hương tím em về đậu giữa trang thơ
Thả cô đơn gió xanh lùa mái tóc
Dịu em đi từng bước ẩm sương mờ

Ngày em ngủ bến mi anh nắng đọng
Chiều em đi không quá một vòng tay
Tối em về gió ru em vỗ sóng
Trên ngực tròn hương tím thức đêm say

Bống già biệt. Em không buồn khóc nữa
Trời phương Nam hối hà trận mê cười

Dài hương tim bỗng uốn hình nở rộ
Những bông gì chao chát rụng lung lơi

Anh gió xanh tìm em đâu ? - Sợi tóc
đã sang mùa... Biên biệt những chiều mưa
Trong náo động đô thành ta gạn lọc
Tiếng trong ngần tuổi Bắc gọi em xưa

Nhiều nửa đêm chợt bỗng bênh giọng hát
Thoảng dài hoa tím đậu mắt treo ghềnh
Ta bật dậy và lạ lòng kinh ngạc
Ô hoa vàng ! Quay úp mặt buồn tênh

Em thay tím vì phương Nam lửa đỏ
Chiều nơi đây không lặn cõi sương lam
Hay bởi hồn xanh vụng về tuổi nhỏ
Để sắc vàng choáng ngợp cả nhân gian

Em không nói. Chiều nay không bóng tím
Tiếng xe đời thét gọi mưa sa

Gió nguyên hình. Đêm mê gì ngất lịm
 Trăng Tây Hồ sao tuyết mù xa

 Em không đến. Thế là anh đã ngủ
 Ngậm hình em lá ngọt tím môi chì
 Em xa quá. Anh càng xa nữa
 Cười ngây qua phố ngộ ngang đi

1975

Mưa chiều nắng chếch

Tình nuốt bến son
Hắn còn vương tội
Tóc cước măng non
Bi bô bé con
Thay màu nóng lạnh
Thúc ngủ hao mòn

Ngày xanh tuổi trắng
Tâm sáng mắt loà
Nhìn kim đáy giếng
Ngón tay chạm hồ
Sợi cỏ đau điếng

Khát em đầy miệng
Bập bồng phun mưa

Quên đi nỗi mình
(Nói vô lý vậy !)
Còn duyên gặp tình
Hết duyên chống gậy
Néo về hư linh

Mưa chiều nắng chéch
Về phía không em
Tội tình đi chệch
Về phía trắng lên
Chân mây xô lệch
Những mùa không tên

Ánh đèn
Sương đêm

Nhiều chớp mắt vô tình

S ợi cô phương nào ơi
Dùng soãi tóc đứng nghiêng bờ cách trở
Làm gió vương mây gọn kín bụng trời
Mất ủa nắng đừng lẻ loi rạn vỡ
Về mắt anh thành chan chứa mưa rơi

Thương em từ hàng mi ngậm ngùi hé mở
Hồi chuông rung chiều khép lá ân tình
Thương em từ nếp áo bắn khoăn đi về gổ cửa
Một căn phòng đầy tiếng lặng lời thỉnh

Đường anh đến tìm em tre rập ngồ
Rừng cỏ may khâu chật áo se to

Vì duyên phận im lìm gài chặt cửa
Dành cỏ may giàn trấu cần khắp thân hồ

Nẻo em lại tìm anh rừng lá dứa
Gai châm thương bằng mấy cỏ may yêu
Khi róm máu tường vi
làn da tê lệ ứa

Nhỏ gai ngấm thấm thấu giọt nâng niu

Anh đâu biết buồn vui nào chỉ dẫn
Tìm giọt sương lơ hện mấy bình minh
Vạch tia chớp đêm mù đi lặn dần
Xót xa em nhiều chớp mắt hoá vô tình

1987

Ngày giỗ

N hớ em từ một đường khâu
Hai năm vai áo toạc đau xé lòng
Nhớ em từ miếng cơm không
Hai năm bát mẻ đĩa công chia nhau

Em ở đâu Tôi ở đâu
Hai năm cỏ bén rễ sâu trên mồ
Đi thăm bụi đất chiều mưa
Giun kêu thăm thẳm cú ngỡ tiếng em
Về đâu tiếng nói em hiền
Thào thom hiền biệt điệu kèn hư vô

Tôi còn sống gửi ở nhờ
Cõi thơ có phút nào ngộ tội tình
Nghiệp oan từ thuở sơ sinh
Gọi nguồn dương chảy đến mình biển âm

Em đi một loáng trăm năm
Nơi đâu em ngủ tôi nằm lênh dênh
Đầu nghiêng gối nặng tay mình
Chợt rung mắc áo dáng hình cheo leo
Về khuya mê bóng bóng theo
Nhìn chênh thế kỷ bóng vèo qua mi

1987

Kỷ niệm

Đ i tìm kỷ niệm bên nhau
Sao không gặp mắt ai đâu mà tìm
Phút nào tơ tưởng thành em
Nghìn năm nhớ dáng tô-tem dập diu
Giạt về bến lặng thương yêu
Nợ nần chất đọng cùi rêu trôi sông

Cái bèo nước chảy ngược dòng
Rủ rê cái bọt xoáy vòng khe sâu
Muốn tìm kỷ niệm bên nhau
Trơ trơ mặt giấy sạm màu cô đơn
Mặt đường mưa lạnh rêu trơn
Mặt trắng héo úa chập chờn mặt sông

Mặt bùn vung tối bập hồng
Mặt nào xấp giữa ló trong sương mờ
Mặt ai chìm nổi em thơ
Soi gương tóc trắng bơ phờ mặt gương

Lá xanh đổ góc vườn hoang
Hỏi thăm chi mảnh lá vàng héo đau
Muốn tìm kỷ niệm bên nhau
Lên sao Mai gọi con hầu Hằng Nga.

1988

Một phương

Bao năm và mấy phương
Cứ thương thầm nhớ vụng
Gió thốc bao dặm đường
Sao em còn chập chững
Theo mây chiều lững thững
Lũy tre gầy nhuộm sương

Mấy phương và bao năm
Sợi tóc đã sa sầm
Nét gầy lây nét trắng
Đã mấy cười mấy đắng
Sao em còn dăm dăm
Trên trang tình phẳng lặng
Nói những gì biệt tâm

Vẽ bóng gì đi vắng
Trên bức tường không cam

Tóc ly thân sao Hôm
Mắt cười tròn sao Mai
Sao em không thờ dài
Khi khăn vuông buông lạnh
Những đêm dài trần vai

Nền khuya loang vũng máu
Vùi chuông giờ mười hai

Chỉ một phương trắng rằm
Biết em đang gọi thăm
Khi sao Mai rực sáng
Anh biết đường sang thăm

Chỉ một phương một lòng
Vỗ yên người sóng gió
Miệng em cười lấp ló
Trong ứng hồng bên sông

Xanh xưa**berceuse**

Thương Em sóng cuốn mà quên
Dọc dề toàn ớt chỉ thiên tia hồng
Đôi ba năm khép một vòng
Vòng cay xé lười mắt rồng tuổi mưa
Chợt nghe sông cạn bao giờ
Đắng cay đúng sùng mây bờ nhân duyên
Dây bùn quấy mạnh ngó sen
Hỡi ơi ! sông Sở sông Tiền đó chăng ?
Sương mù đóng chắc giá băng
Vui trong trắng - xoá vịnh hàng thơ ngây

Để Em đau nỗi riêng này
Chỉ thiên cú mọc ngón tay nguyệt thề !

*
* *
*

Thôi Em ! Cỏ mịn chân dề
Anh đưa Em nhẹ gót về xanh xưa -
Chỉ tay xuống đất làm mưa
Mát chân Em khoá lưng lò nguồn xuân
Tan rồi hạt bụi ái ân
Vương mi Em một đôi lần... phải không ?

1990

Lá nhớ

Ai bóc hồn tôi ra khỏi xác
Mà nghe rào rạo thịt lia xương
Hồn đi quanh quất trên mi mắt
Người gái ly quê khóc cuối đường

Xác vẫn tần teo vào mảnh lá
Rơi trên bờ lạnh thuở hồng hoang
Đôi tình nhân trẻ đi cầu tự
Dập rúi đường đêm - Lá bẽ bàng

Rồi lại chiều mai lại sớm kia
Lá không in dấu phận xa lìa
Cứ lang thang phố nhờ cơn gió
Nhè nhẹ sang hè rẽ lối khuya.

Tìm cái đẹp

Tìm cái đẹp ở đâu
Có miệng cười vợ vẫn
Trong chiều đỏ ve sầu

Tìm cái đẹp ở đâu
Có một đêm thàng thốt
Ta nép vào bên nhau

Tìm cái đẹp ở đâu
Có một thoáng trên tàu
Núi đồi từ lại mãi
Tít về xa quanh đau

Đẹp quanh đời bụi lốc
Cần chi đi tìm đâu

Đẹp nhất chiều hôm ấy
Ta nén lòng chia xa
Em cười về tuổi đại
Anh cười lên mây qua

1992

Trả giá

Kiếp trước riu ran em Vệ nữ
Chiều lên đỉnh núi bế thương yêu
Kiếp này trả giá vào cơn lốc
Dìm thủy tinh cung vớt mắt Kiều

Dành phận rong rêu đắp kín người
Biến thành nham thạch đứng khơi vơi
Bỗng nghe sóng lạnh chồm chân tóc
Rợn gáy nhe răng cá sấu cười.

1990

Thờ ơ*Chơi với chữ THƠ*

Tê mê lại hát... O kìa
Thờ ơ rơi lạnh vực khuya nổi đời
Thờ ơ mãi với đầy vơi
Nhưng xe cùng pháo
những người cùng ma
Thờ ơ lắng đọng quê nhà
Nhưng sương buồn khói mờ xa sông Cầu

Thờ ơ nổi rộng chiều sâu
Nổi nghiêng với chéch nổi màu với hương
Thờ ơ dầu ngهن đoạn đường
Vẫn lòng đau ấy vào thương phận này
Nổi chim vào ngọn lá mây
Nổi men không tỉnh, nổi ngày không đêm

Nổi mê vào đáy mắt em
Cứ thờ ơ mãi càng thêm dẫy thi
Thờ ơ vầy một chuyến đi
Để sinh nghìn nỗi biệt ly đoạ đầy
Cùng sinh nghìn bữa xum vầy
Nghìn sông nước mắt vẫn gầy viễn dương
Để sinh đôi nẻo phi trường
Đôi chim cất cánh đôi đường một thân
Cùng sinh nhân quả mấy lần
Em rung rung khóc
Anh tần ngần mê
Cùng sinh day dứt môi kè
Ôm hôn gắn bó chia lìa miên man
Thờ ơ rồi Niết Bàn
Lênh đênh khấn nguyện Nữ hoàng...
chùa xa...

1992

Tập Kiều

*Đã tu không chót
qua thì không thôi*

Sao anh ghim bước chân Anh
ngấn sông chảy tới lối quanh vườn thiên

Sao Em không phút nào yên
loay hoay chống đỡ hồn nghiêng bão tình

Sao Anh từng cặp hiển linh
mắt trang thơ mở khép mình bé thương

Thả mình đi lạc phố phường
nâng tay hứng mãi giọt buồn khóc nhau

Rồi Anh đâu nữa Em đâu
Cheo leo đi mãi đỉnh cầu mộng du

Phút qua toan phá sương mù
Giờ sau xin được ngồi tù loã thân

Côi Trương Chi đã lạnh dần
Anh còn quần tóc trời trần My Nương

Trông xem kia động chín phương
Một con ong chúa vượt tường tỉnh tâm

Nghe xem này có mách thăm
Rằng đôi én lạc đêm rằm nơi nao

Trời Vu lan vắng trăng sao
Rủ em lần nữa ngạt ngào hương mê...

Xa...

Khóc L.H.Y.

1

N ắng động bên giường lay tỉnh giấc
Lại rơi vào quạnh quẽ đêm qua
Đâu như mắt chợp mê gì vậy
Xa rồi... hôm qua... em đã xa

Mạng nhện lung lua bên cửa sổ
Chim gì lạnh lốt dây tường rêu
Bấy nhiêu lá úa rơi ngơ ngác
Đo một giờ em xa bao nhiêu

Sợi tóc ngủ lâu màu gối lạnh
Nửa đêm qua thoi thóp cửa mình
Cõi đời loáng thoáng em về đây
Tóc quấn vờn quanh kiếp ảo sinh

Thế nghĩa là em thực hoá mơ
Tuồng như em chẳng sống bao giờ
Em đâu ? - Ai xé hồn muôn mảnh
- Tiếng mối tuồng bên xé tiếng mưa

2

Em đi rồi bỏ lại ngày đêm
Anh vỗ niết bàn ran đất lạnh
Là em nằm đây -chết dài thêm

Em đi rồi để lại hương hoa
Nặng ngang đá tảng đè giun dế
Bồng tóc em vương bốn góc nhà

Em đi rồi để lại hư vô
Chiếc lá tre khô bênh mặt sóng
Là tìm anh gợn bén quanh mờ.

3

Đêm đêm hương khói ngày không nói
Trang giấy vũng âm đắp âm êm
Ai khẩn gọi gì qua mộ chi
Trời sao nuốt nghẹn khối u mềm

Bong bóng xà phòng thuở bé chơi
Sắc màu rực rỡ phút buông lời
Em đi vờ vụn bao nhiêu nắng
Về cõi nào đây chấp kiếp người

7 - 1985

Mai sau dù có bao giờ

Bao giờ em xé về Em
Bao giông động giọt sương mềm cuối mi
Chợp ngủ đi - mê mê đi
Vòng đông mộng bắc thấy gì nửa đêm

Bao giờ Anh xé về Em
Ôm cây cỏ đắng làm men cuối đời
Cung đàn hoàng tử ngậm ngùi
Nghĩ sao thuở ấy hé cười ánh trăng

Hôm nao em mở búp hồng
Hỏi sao ngọc bích còn lăn giữa đời

Thúc qua hoa úa rã rời
Ngủ qua chiều nặng nắng rơi góc thềm

Bao giờ Phận xé về Em
Nắm tay được mấy hạt đêm Kim Kiều
Mấy là thương mấy là yêu
Mắt trăng thuở ấy mấy chiều đỏ hoe

Bao giờ Em xé về quê
Cỏ xanh có khóc mộ thề mai sau

1991

Tương biệt hành

A

Cánh lá buồn riêng em

anh ngậm

Lá bất ly thân em

Lá bất ly tâm em

Lá bất ly đời em

đã trao anh cầm

từ trinh trắng nào tròn trắng quanh năm

Sao hôm nay ai xui bơ vơ em về xa mê cầm

- Kiếp hướng dương sâu xế hướng tây
Quấn quanh hồn động cóng lòng tay
Đường tim em vấp nhiều thiên thạch
Heo hút dài theo ngọn gió may

Muốn ôm anh ngủ nồng đêm cỏ
Phải thức chờ nghe lạnh cánh bay
Dấu động bờ nam rung bến bắc
Chẳng ơ hồ thấm nhịp mưa say

- Phải chăng vì em quên
không giam cầm con đế đầu si
trong vỏ bao diêm kín lạng thành tri
để nó trốn qua khe tường bão đổ
sang mảnh vườn mai ly
năn nỉ suốt đêm mưa dài
quê tình sử thi

B

Xuân hương thương xuân chồi yếm mỏng
Phập phồng biển động sóng nao lòng
Hai đường nhật nguyệt tròn nông nổi
Rung rúc vòm sao rế lối cong

Xiết vai anh lơ lửng hồng là nhụy
Mê tê bùa ngải gái phai chồng
Vòng tay anh thắt ngang lưng bảo
Bế gọn mình em khoanh số không

- Phải chăng vì anh quên
Không tìm tóc tơ
buộc đuôi đỏ lọng còn chuồn chuồn ngó
để nó bay đi rập rờn phận mỏng
từ ngu-ngơ xưa trưa hè hồn ve rất bồng
đến miền đơn côi xế chiều - liêu - trai
nhoe cánh chêngh vênh

C

Vỗ vai mây phác tờ đơn chữ thảo mua tiên
Xin gió bốn phương phê chuẩn
 đôi mình ôm nhau lần cuối
Lệnh tám cõi tốc xiêm y chói vỏi
Sững mình em vùn vụt hút lên xanh

 Gió nam quất gãy cầu nhịp nổi
 Gió tây nổi nóng táp rừng tranh
 Gió bắc cau mày động biển
 Gió đông lơ ngơ thỉnh

Dành khát mắt đen anh
 trầm lắng đắm chiều
 nhiều chiều thiên kỷ nhớ
Em hôn nồng dạ - lan - anh
 hôn mê nhòa nhạt các thiên đình

1976

Chuyện cô đơn

Vu quy bùng xóm trống trơn
Mối vách vách nhiều chuyện ấy
Nàng dâu nhện mùa chập chờn
Lật sập mạn nòng gối nguội
Động phòng cuồng gió ôm hôn
Rủ mưa lồng chăn lẻ chiếc
Đắp kín đôi khe nhớ tiếc
Phập phồng bóng động nguồn cơn

Nàng mây cầm mảnh trăng liềm
Cắt rốn nỗi buồn mới đẻ
Sinh đôi... Bé chị bông em

Bồng em em rõ thật tròn
Da thịt cô đơn
trơn tuột dốc mưa mòn
Xương tuỷ cô đơn dài sao ống sáo

Xin cúi mình nghe cơn giông dự báo
Sấm động to trời vương mắt long lanh
Nửa mảnh mây hồ
să cánh tìm xanh
Thành lúa đôi rồi
âu yếm rất em anh.

1987

Lỡ hẹn sông Hương

Em hẹn sông Hương em đến tắm
Nước khát chiều

sóng ngực em đâu

Còi tàu xa hút

Thuyền đi vắng

Sóng mượt thân trần

nếp bến lau

Ngư bình nhấn hộ vào mây trắng

Gợn nhỏ lăn tăn khó bạc đầu

1993

Nhớ xa

I

Xa anh rồi, em đi đâu
Đi đường biển nên thủy triều hoá tốc
Chờm suốt đêm gào giắc nhớ bạc đầu
Đêm sau nữa lại đèn trắng đỏ trọc
Lên mâm chì tro mặt biển anh chau

Đi đường sông nên vào bữa thường rau
Anh chan vòng canh sông
 cơm im lìm sỏi trắng

Đi đường núi nên mất mờ triu nặng
Dãy Trường Sơn đeo đẳng mấy bờ mi

Đi đường không nên hu vô biếc lạng
Thành mắt anh không đáy đựng em đi

Còn đường bộ cú thập thình giữa ngực
Ma-ra-tông em giải nhất chạy không kỳ

II

Em xa rồi xa thêm
Ngày trần trọc suốt đêm trắng lạnh
Đêm thao thức không vui ngày trắng em

Những khao khát một đêm dài trắng nuốt
Ấm êm em trong trắng thịt da đêm
Mưa mắt anh rơi đúng giờ gắt nắng
Ngọn gió nao cũng ấp một hơi thềm

Chăn đệm dày càng rét phía nằm-em

12 - 1993

Hiếu sinh

Lời tình

chùa vắng

trắng

xem đêm

Nghìn mắt lâm râm ghé động thiền

Mảnh lá run xanh

khe suối nép

Nghìn tay đau nở thất y xiêm

1993

Lỡ thì

Sao xuân bông em tròn nổi túi thân
Trèo cây buổi trắng hoa che đây nhớ
Ai ước hẹn thì em... thì vẫn mở
Cởi mình xuân tóc ông dậy thì đêm

Hương cau ngày qua tuổi rụng lung thềm
Bờ ao ấy sáo đen chưa đến tắm
Có lỡ thì em thì xanh vẫn đậm
Vòng mây tơ thất đáy nửa trăng rằm

Buồng ngấn ngơ gió lọt sẵn riêng nằm
Trăng riêng gối mà em riêng phận gái

Em chờ anh đừng trách em mê mãi
Lót chiếu giường hoa buổi rụng
giát chung chiêng

Huê tình thi huê hậu ý
miếu nào thiêng
Em dâng khăn cả vườn hương nhạt bướm
Em thẹn ứng đào, ngoài sân trăng uớt
Cời thân xuân dầu muộn vẫn thì đêm

Anh khát bông chua
Em hoa sữa yếm khoe thêm
Gọi huê thêm ngọn gió liễu đầy của
Thì xem. Ai lỡ dở
Lúc sang thì... em sợ... ngủ thì quên

1994

Ngã ba sông

*Mất em đi suốt vòng thân phận
Có được về đâu lúc lệ rơi
Hồn em thả hết nghìn tâm sự
Có được vào trang sử kiếp người ?*

Thì ngã ba sông ba hướng thuyền

Hướng nào khôn

dại

hướng nào điên ?

Liệu còn một hướng ta hơi đứng

Vớt cánh mai vàng xấp sóng đen ?

Vừa khi vuốt tóc nhìn chênh bến
Chợt loé dài xanh
 ngất
 nước mây
Hoa khô xây bậc
 trăm thềm ngọc
Một phím
 đàn đôi
 bốn cánh bay

Ngụ đỉnh dài ánh nguyệt xuyên xanh
Đón chào Nữ chúa
 khóc vô thanh
Hỏi thăm : - Ai nức rung hoàn vũ ?
Ba ngã sông cùng đáp :
 - Chính Anh !...

1991

99 TÌNH KHÚC

THỜI IV

CÓ và KHÔNG

*Nú tay cười xuống hoàng hôn cũ
Vớt mắt em về bến hoá sinh*

Ngày qua

Có những đêm hè
Thảm cỏ ven đê
Nằm lắng nghe
Bao nhiêu sao rụng
đổi ngôi đầu cuối thiên hà
điểm lệ mấy thời xa

Thương xót ấy
lạ lòng tù bé bỏng
Mà suốt đời lồng lộng

Càng rung rung ước vọng
Em
Những mùa đi qua.

1967

Mê không em

Anh mê em không bao giờ có
Có bao giờ em nở tròn đêm
 Biết ai về nỗi hư huyền
Cho anh ôm chặt mấy miền tịnh không

Mắt em cú sắc như nung
Môi em mở đến tận cùng ảo mê
 Hờ nghe động bóng em về
Lại hôn chấp chới lại kề lưng lơ
 Tóc em thoảng gió mây hò
Lửa mong chưa tắt hương chờ còn say

Mơ khuya chợt tỉnh phút giây
Rã vòng tay quẩn... vòng tay quẩn mình

1988

Dáng thơ

Thuở ấy Chị chưa về thơ Anh
Áo tơ dính chặt bó thân hình
Đến khi xé lụa bùng da thịt
Ngửa mặt phù du khép gió xanh

Rung suốt dây si nhịp quá mê
Nghe nghìn thế giới trượt ghềnh V
Lung liêng hồn liệng quỳ khe núi
Gọi suối trần tâm khép nép về.

1987

Nhớ... Lá

Có nét buồn khôi nguyên
Chìm sâu vào đàng đẵng
Có tiếng ca ưu phiền
Chìm sâu vào lắng lặng

Và dai dẳng em ơi
Là cơn say khát lá
Cứ thon mềm xanh lá
Trong men quê bồi hồi

1960

Tơ tưởng

Gửi H

Tơ tưởng em
 đêm đêm héo hắt
Nghe ai ru vắng ngắt Song hồ
Gió quê người
 vàng ư
 phương bắc ?
Có se buồn như gió gợn thu xưa ?

Tơ tưởng em
 chiều chiều xa lắc
Một mình đi...
 hoa tím mấy cũng thừa
Vì cánh chim Kim hồ mây tím lấp
Thuở nào em
 trắng trắng
 mịt mờ mưa

Tơ tường em

mai mai vò vò

Tóc bạc nhiều sao nhuộm thắm xanh thơ ?

Trăng xê xế vẫn là trăng lương lự

Sưởi ấm ai leo lét lửa mơ hồ ?

Tơ tường em

đếm từng ly sợi tóc

Có nhịp nhàng nhịp óng

hồi cơ duyên ?

Chợt lắng nghe anh thắm em eo óc

Gà gáy rồi

em chải tóc dáng chờ nghiêng

Anh sẽ đến. Tơ tường em đến thế...

Anh đến rồi. Em tường thực hay mơ ?

Thật anh đấy. Em nói gì se se :

- Vào em đi !...

ngoài ấy hừng mưa hồ

1995

Tìm

Ngày tôi mới biết em
Em đã già trước tuổi
Những loài hoa nở đêm
Thường biết chờ biết đợi

Ngày tôi chợt biết tin
Em lấy chồng lần cuối
Lan hương đêm biết gọi
Những người tình xa nhau

Cứ tìm rồi sẽ tới
Mai sau... rồi mai sau...

Biết tìm em ở đâu
Trong chiều dăng vờ vợi
Ai biết chờ biết đợi
Bằng nắng pha cặn màu

Em đi thì đến đâu
Gặp gió nào cũng hỏi
Chuyện ngày xưa mở đầu
Em lấy chồng lần cuối

Em đi thì đến đâu
Phòng khuya nào le lói
Mở khuôn trăng hồng hào
Khép cánh màn xanh xao

Biết tìm em ở đâu
Lan hương đêm củ gọi
Những người thương thương nhau.

Bên

Nguời mĩa em đồ... ấy đấy ru ?
Cười toe nói toét toạc sương mù
Tàn canh đúng...

Rạng đông vừa lợt
Cửa khép hờ toang hoác gió thu

Thì vâng ! Em xin đừng lặng thinh
Da hồng tóc óng mỏng đường sinh
Đào nhung cánh lụa kiềng soi nắng
Gió cấp ba thổi méo thân hình

Bùng cơn sốt đến giường nan lỵch
Trăng nửa mùa thay gió đỏ tôi

Phong thấp em tìm đâu thuốc chữa
Vào tim dao khía bĩa ra cười

Tù đó môi em đuôi ốt ngậm
Hai gò tịch mịch má hồng ngậm
Mua son đất rẻ tùy phiên chợ
Phấn mốc nhồi quanh ngọc chuốt thắm

Cột đèn phố Zét hẹn duyên Tê
Lại cuối vườn Thờ ngóng dáng Bê
Ngày ve đêm vãn mười cơn gió
Mười cái ô trần nghiêng giữa mê

Lĩnh tía hoa thâm kín sự đời
Thèm vui xao động phố phường ơi
Chiều em em nhấp bĩa bèo bọt
Ai đó nhòn đưa mắt thịt ôi

Lũ lượt ngày đi xám lạnh dần
Mùa nào đất lạ cũng thanh tân
Em run ngực lép tê chân bước
Đi quá đông già chẳng thấy xuân

Ấy đây là em. Ấy thế oan
Trở về quê quanh lánh mây tàn
Đàn treo chéo mộng dây dơ đáng
Cổ này tình tang mấy phím hoang

Thôi em xin tắt cơn cười ghen
Nổi nhục ngồi cao hơn nổi đau
Em cậy người thơ vườn ối cũ
Gửi bùa mê lịm lúc say nhau.

1973

Hội yếm bay

(huyền sử)

Yếm hăm xuân tình em hé đôi
Gặp năm quý sứ tốc lên trời
Cúi nghe thánh lý giờ rơi thép
Liễu Hạnh ngồi bên nhếch mép cười

Em phải quỳ run se tóc lạnh
Từ nay giải yếm cấm buồng lời
Buồn pha lê thiên không nức nở
Trời phạt may ra hiểu lẽ người

Chị Liễu liễu ném tan chén ngọc
Mù xanh thùng đáy chứa tiên rơi
Còn em đây xuống làm thi nữ
Tay trối chân cùm mới biết vui

Bống mấy đêm vàng yêu mãi miết
Biết đâu là đất nhớ đâu trời
Tỉnh mơ chợt thấy trần như lá
Ngợp chớp toàn thân những mắt người

Vội tìm chiếc yếm vua cha dặn
"-Phải dẫu bầu men lánh néo xa"
Ngất núi ô kia anh vỗ nhịp
Bay cò triệu yếm riu ran ca

Ngũ sắc chen nhau cầu lễ hội
Nuột nà cời bỏ áo hoa khôi
Em không buộc thắt lưng thon nữa
Thả búp tròn... căng... nuột...
 ấy... ơi...

Nguồn sống tuôn thơm nhựa ứ đầy
Một chiều e sợ
 mấy chiều say
Đã phanh yếm mỏng thì quăng hết
Những nếp xiêm hồ giả bộ ngây

Hương ngát em lồng kín cõi anh
Yêm đào trút lại phía vô linh
Dung đưa gác lững nghênh xuân ấy
Đôi núp hồng em...

nở...

hết mình

Hà Nội Xuân 1992

Lại gặp

Ta đã về đây
 lại gặp mình
Cõi đời nghiêng ngửa giấc u minh
Níu tay cười xuống hoàng hôn cũ
Vót mắt em về
 bến hoá sinh

1942

Một mình

Dường như

cánh gió không bay

Lời ca không hát

Rượu đầy không men

Dường như biết lại không quen

Một mình tôi

Một mình em

Lạ thường

Dường như giảng chéch cuối tường

Tiếng gà tiễn biệt

đêm trường lặng im

1941

Nếu anh còn trẻ

Nếu anh còn trẻ như năm ấy
Quyết đón em về sống với anh
Những khoảng chiều buồn phơ phất lại
Anh đàn em hát niu xuân xanh

Nhưng thuyền em buộc sai duyên phận
Anh lụy đời quên bến khói sương
Năm tháng...

năm cung

mờ cách biệt

Bao giờ em hết nợ Tầm dương ?

Nếu có ngày mai anh trở gót
Quay về làng vắng bên sông xa
Thì em còn đây
hay đâu mất ?
Cuối xóm buồn teo một tiếng gà...

1941

Chùa Phật Tích

Về Kinh Bắc phải đâu Em nhắm mắt
Gài mảnh gương giàn thiên lý đợi tua rua

Chùa Phật Tích ruổi trong màn lụa bạch
Tượng Quan Âm má ứng bồ quân
Chuông chiều cỏi yếm
Chuông sớm đội khăn
Câu kinh tê tê mười ngón tay măng
Mổ đêm hè cuộc lợi
Ao mưa dăng rịt lá trường sinh

Gió vào trâm cửa
Gió ra hồng da trinh nữ

Gió vào xanh quan lục
Gió ra vàng thớ mít
ong bay vai áo tiểu thon mình

Trưa hè gãy rắc cành hoa đại
Mái hậu cung bồ các tha rơm
Liều điều vỗ hoa xoan lá tả
Lụa sòng nén nghen búp thanh xuân

Tờ kinh đắp mặt ru bướm bướm
Chuối chín cây đổ gục đứt dây bìm.

1959

Chùa Hương

I

Em thấy chùa Hương phía Giải oan
Mắt nghiêm màu Phật chập đồ ngang
Phải cô công chúa con vua Lý
Khép áo kinh kỳ mấy cửa hang ?

Đã hân đi tìm mây ngũ sắc
Chập trùng đá động biếc thời gian
Gót chân hết lạnh đường tiên cảnh
Bồng lặc vào đâu buốt ngực trần ?

Chuông sớm có nghiêng về mộng cũ
Nhường em vương tóc sợi mây xa ?

Bàn tay chấp cánh chùng nguôi nhớ
Cổ buộc làn hương thoảng lướt qua ?

Em ngủ về đâu chùa Cửa Vồng
Bến Trong bến Đục bến nào xa ?
Vội ai em nói đêm mê ấy
Sao tiếng đau em động khói nhòa ?

II

Anh thấy chùa Hương phía xót thương
Bến Trong bến Đục nửa chia đường
Thiên Trù chợt lắng chuông buông tím
Bồng gặp em nằm đắp khói sương

Em hỏi sao anh cứ đến tìm ?
Thuyền nào đưa lối chập khoang tìm ?

Nhưng anh nín lặng dìu em bước
Lên hết bầu xuân tiếng mõ chìm

Anh hái mơ chùa cả chín xanh
Chua bùng men nhớ đắng đôi cành
Nhân gian là thế sao thành mộng ?
Ngơ ngác chùa Trong em vắng anh

Anh giải oan em chẳng hết oan
Suối khuya cắt xé tiếng kêu than
Hỏi em xú Phật nào yên tĩnh ?
Em gượng cười soi bóng đá vàng.

III

Nửa đêm mừng bảy lặn trăng non
Anh hẹn em về cõi sáng hơn
Cầm tay em lạnh đưa đi mãi
Mê mãi rừng mai thấp thoáng hương

Ôm em đỉnh núi sao buông thấp
Hai ngực hoà tan một tiếng chuông

Tình ra đắng chất tràn môi cháy
Em đâu rồi ?

- Văn hội chùa Hương

Xuân 1973

Phương xa

Gửi Đ.Đ

Phương xa ấy hồng bao nhiêu nắng
Có nắng nào rớm má tuổi mơ xưa ?
Phương xa oà xanh bao nhiêu mưa
Có mưa nào óng mùa mắng em trắng muốt ?

Phương xa lang thang mấy đường cỏ muột
Có lối nào phấp phỏng gót em qua ?
Phương xa tung bùng mấy vạt loài hoa
Có hoa nào ngây hường môi em chớm ?

Vậy em ơi đừng ở mãi phương xa
Về tìm anh vườn quê sương lạnh rớm
Chỉ một tiếng vành khuyên
rơi liêng hoa buổi muộn
Đủ cho em dậy thì một dáng thì xuân
Vòng tay anh ôm vện cội riêng trần
Không phân vân cảnh ly lan nghiêng ngó cửa
Vừa dựng trăng đã nồng nàn hoa sữa
Đi tận cùng trời trái lựu đón tề mê

Phương xa ôi ! Sao chưa thả em về ?

1994

Lời ru của em

(Trích trong tập Thơ
một người bạn gái)

Mẹ ru anh ngủ ngày xưa
Em ru anh thức nắng mưa cuối đời
Mẹ ru yên ả biển trời
Em ru anh biết chọn lời nào đâu

Sông dài về nấu biển sâu
Chim về tổ
Anh về đâu cạn ngày
Vì lời ru quá thơ ngây
Đời mê lộ biết lối này tìm không

*Ru thuyền dậu sóng đêm giông
Ru anh say giấc thức rồng vì em
Lời ru tím mía lên men
Phũ phàng mưa xối sương chèn
trốn đầu*

*Ru cùng tháng bảy
mưa ngâu
Giêng hai hương bưởi hương cau ngát nồng
Ru đèn anh có thức chong
Lời ru em ngọt sao lòng anh cay*

*Thức đi qua tháng qua ngày
Qua mệnh mang ánh trăng gầy xa soi
Bời không ru vện một lời
Để anh thức suốt một đời... chờ ru*

6 - 1992

B. Ng.

Lời ru của anh

(Đáp lại lời ru của B.Ng.)

T
hì tôi thức suốt canh tu
Canh năm bóng đổ sang giờ nửa đêm
Bèn ru oi hơi ấm êm
Ngờ đâu canh cánh nặng thêm nỗi này
Chập chồn quá vãng quò tay
Chọn lời ru ngỡ đêm nay đêm rằm
Hai thân hai giọt lệ tằm
Giọt buồn pha ngọt giọt cầm thấm cay
Ru em cời mảnh trăng gầy
Đắp vai ai giữa đầm lầy sa chân

Ru em mượt lá thiên thần
Khó phai vết xước tím bầm cành tơ
Ru em gối lè chần hờ
Dùng soi gương cận giếng chùa Tiên chơi

Ngủ đi em gió lạnh rồi
Mành the che nửa bóng người vào thu
Ngủ đi... mắt nhắm sương mù
Ngủ đi... sóng dựng song tù là xong
Lời ru thoảng gió động phòng
Gối tay bung tóc khép vòng xót xa

9 - 1992

Theo dòng mẫu hệ

1

Tôi theo dòng mẫu hệ
Ngây xanh miền thuở bé
Nét nhăn hồng hoàng hôn

Mãi theo dòng mẫu hệ
Thất yếm đào tuổi son
Buộc bướm vào hoa lệ

Mất Ý Lan quên buồn
Rời chân mây triều Lý
Vua thuận dòng mẫu hệ
Lắng chuông chùa nhuộm son

Dòng sử thi mẫu hệ
Nước mắt hoen bờ hôn
Đặng Tuyên phi luyến nhẹ
Quan họ về cuối thộn

Thương vương triều mẫu hệ
Ngọc Hân cười chon von
Ánh gương thần Nguyễn Huệ
Chớp nguồn thơ trắng tròn

2

Ai bày mười tươi ròn
Nằm mơ đưa vồng mẹ
Ru say dòng mẫu hệ
Vòng tay quê bể bằng

Chịu nổi đời dang dở
Vẫn y nguyên nhụy nồng
Dạ lan hương vườn cũ
Lan sang giờ rạng đông

Nên càng thơm cỏ mịn
Ngát xuân em chưa chồng

Tuổi đi cùng bê nghé
Gối xuân tròn khăn vuông
Men theo dòng mầu hệ
Gửi cô hàng xóm thương

Tôi theo dòng mầu hệ
Cứ mê man lạc đường

1968

Vào đường mê

1

Đã ngược gió rồi em còn phanh áo
Thách mũi tên mưa thách vòng xoáy bão
Thách vò vẩy thôi. Hồn em đang run
Khi nghe mây xa tiếng anh nhẹ buồn

Anh nói mai sau em đau đứt ruột
Anh nhìn em lâu càng tê ngực buốt
Anh bảo xưa kia em chưa lấy chồng
Tự dung tơ xe rét hè nực đông

Anh nói ly xa em oà vỡ sấm
Anh hé môi gần mắt xuân suối tằm
Nét nhăn sâu thêm càng mềm mẫn to
Tuổi anh là sao vút cao thăm thẳm

Mười hai xa xưa... mười hai bây giờ
Phải chăng anh ơi anh là em thơ ?

2

Cuối chặng đường
Anh đương độ
Em đón ngõ
Mời anh vào
Anh tâm cao
Không biết cúi
Dành ngã rụi
Bờ xanh xao

Cánh chim nào
Thương anh thế

Tha bọt bể
Kê chân anh

Lúa đôi thành một tên
Em bắt Trắng-Anh đèn
Vượt rào vào mê lộ

Bờ này qua bến nọ
Gần đây là xa kia
Một ly không chia lia
Phương nào đi hướng ấy

Cứ mê man đến vậy
Bơi giữa dòng sông to
Nửa đêm anh gọi dò
Rung rinh sào ngập nước
Bạc sau em bước trước
Chen xen vào hư vô

Hư vô tràn hơi ẩm
Cối thực lạnh trăm chiều

Mê lộ khép đầu hiu
Khi nửa mình vắng bóng

3

Ai xui mình đơn côi
In chập bóng hai người
Chạm thành Vì-sao-đôi

Ai bảo mình cao số
Dở dang thương một đời
Tìm anh-quân-kỳ-nữ
Kết đôi vào một ngôi

Di tuyệt vời hạnh phúc
Song song đau tuyệt vời
Tuyệt cùng đàn im ắng
Tuyệt cùng trăng khuyết lời

Anh ơi ! Anh ơi !
Dấu còn lạc lối

Van nhau đi môi nồng
Đường mê anh đắm tận cùng
Nửa mai em chéch về cung riêng mình

*{ Mà mê lộ mờ xanh - Chuông lưng chừng tan nhanh
Hoàng hôn mời anh ngồi - Bể bàng chưa lên ngôi)*

Em ơi ! em ơi !
Tóc xanh bạc óng
Như hai con sóng
Để gì chẻ đôi

Đường mê bồi hồi
Như hai vạt áo
Dăng cùng dây phơi

Đường mê hun hút phương trời...

10-1991

Mất thời gian

Không ai trên đời sống mãi
Tất cả đều qua đi
Riêng đôi mắt còn lại

Mất thời gian ơi em nhìn đâu
để chiều nay tơ trắng ngang đầu
Để chiều mai đương xuân
Ai oà mưa mau

Và ngày kia có tờ thư trắng phau
Bập bênh trôi trên biển không màu

Ngày nào nữa
Nghe em ru
âm vang con suối nguyện cầu

Mất thời gian càng miên man xanh

1979

Chút nghĩa cũ càng

Tiếc thay chút nghĩa cũ càng...

Nguyễn Du

N hó lại chuyện xưa
Cố đôi trai gái
Luyện giọng từ năm cùng chín tuổi
Thấp cao cung sẽ cung hồ
Gắn như keo
Dài như sợi
Tơ tằm
Ai chẻ được làm đôi

Bỗng đến tuổi hai mươi
Chị Tư lấy chồng xa phương trời
Nhớ giọng người gày như nhánh mai

Từ đó anh Năm không hát nữa
Riêng mắt anh mang tình một thuở
Long lanh tiếng nguyệt đêm trường

Rồi chị Tư tay bồng tay bế
Mỗi năm một lần về quê hương
Đến thăm anh Năm so giọng cũ
Hát hết tuần trăng không hết thương

1956

Ngủ lại giấc mê

Về Kinh Bắc phải đâu Em hé miệng
Khế chua với bột lòng tay

Tràng pháo dòng thân cau mới bói
Tênh tênh chở đá Ba Vì
Tiếc gì nhau nữa
Lúa ong bầu châm lửa gót chân

Cỏi Thanh ép mỏng
Bao giờ lim gãy đá tan
Ngủ lại giấc mê đang dở
Chùm cau căng nút mạch tằm

Yếm may ba ngày mẹ vá lại
Khuya nghe buồn động bóng đêm rằm

Súng lệnh
 gươm đao
 rậm rịch
Thua lá màn lay...
 Muối ngủ mê...

1959

Em có về không

Gửi

TUYẾT KHANH

Bật sáng chân mây một điệu đàn
Biển đông bùng chớp mắt Kiều Loan
Mắt diên mắt sóng men huyền diệu
Xanh thắm hàng mi bến hợp tan

Cả Thái Bình Dương là giọt lệ
Một người đi biệt một hành tinh
Cả dãy Trường Sơn là dấu phẩy
Ngắt dòng thơ quần quai u minh

Bảy sắc mây chìm đợi bão tan
Hôm nào nắng xoá vết thời gian
Gò cao má ửng đùa thiên mệnh
Em có về không ?

- Hồi tiếng vang !

6 - 1975

Ước nguyện

Biết mấy dáng thơ đi mấy nhịp
Đường yêu vắng vặc khô ân tình

Ước sao sáng Mẹ bưng công chúa
Chớp mắt nghiêng buồn kiếp ảo sinh

Ước sao soi Chị lim dim hát
Tay gió đàn

lời

yếm trắng trinh

Vì chẳng Em' cú bơ vơ nhớ

Sóng lượn còn mây...

Lá hiện hình

Thì thương cuộc lả

hồn Chiêu Thánh

Mồ giặc...

chuông rồn...

Lệ chép kinh

Bao giờ nói hết

1

Dẫu Anh biết Diêu-bông không thực
Sao Diêu-bông cứ thúc hờn Em
Cứ sao băng mãi đường đêm
Cứ trăng lên đậu cành mềm xuân quê
Cứ lời áo cời trưa hè
Ngực trần vỗ yếm gọi về tuổi hoa
Cứ hương thiên lý đường xa
Cứ lung chừng đợi ngọc ngà hồ ly
Cứ môi hôn yên chi chụm cánh
Dẫn Anh về chuốt mảnh chiếu gon

Hương nhu soãi tóc lưng tròn
Cái đêm hôm ấy mắt mòn men tê

2

Diêu-bông gọi mãi không về
Cứ ngồi canh một giấc mê mẩn nồng
Lá-Anh tuyệt sắc thành không
Toà sen toả rọi bành bông kiếp người
Gọi đôi để hát đôi hồi
Nhớ con bướm trắng dập vùi mà thương
Chuyện đời ư ? -Vạn nẻo đường
Cứ lang thang mãi biết phương nào về
Ùn ùn phố phố xe xe
Cứ trông lốc bụi cứ nghe thét gào
Chợt nhìn hẻm hẹp xi xao
Ai vui đã cắt cánh vào hư vô
Ai buồn mà hát liu lo
Chớm say ai tỉnh đúng giờ hoá thân

3

Điều-bông biệt chẳng cần Em tiễn
Cứ chập chờn ẩn hiện tháng năm
Sao -Em trần trọc nỗi nằm
Một pho cẩm thạch ôm chầm trắng đêm

Xuân hương gọi tên em mờ tỏ
Càng long đong phận nhỏ vành khuyên
Tâm cao thánh giá thánh hiền
Em doang tay đứng lâu bên đợi Anh

Khổng phu tử muốn thành em bé
Thả điều bay Kinh Lễ Kinh Thư
Hoãn vãn thơ nhé Nguyễn Du !
Nghe hồn rêu đá vọng phu ngút rừng

4

Diêu-bông-Anh áng chừng mệt mỏi
Hãy ngủ đầm bên gối An-na (*)
Đôstô (**) đắm đuối lời ca
Hồng nhung rung cánh phong ba dâng tình
Trang văn tốc độ siêu hình
Đỉnh cao chịu gánh tội tình nhân gian

5

Diêu-bông dẫu muôn vàn chuyện kể
Cũng không bằng con trẻ nghèo ngao
Rằng
xưa
ai biết
vì sao
Lá gì lại gọi thế nào...

... Diêu-bông... !

1989

(*) Bà An-na Grigorievna năm 20 tuổi trẻ đẹp tình nguyện và kiên quyết kết hôn với đại văn hào Đôstôepxki (**) lúc đó 45 tuổi già yếu, cô đơn, nghèo nàn và bệnh tật. Bà sống với nhà văn được 15 năm thì ông qua đời. Suốt một đời hy sinh cho chồng, bà đã góp một phần quyết định cho những tác phẩm lớn của Đôstôepxki ra đời (Theo tài liệu của viện văn học Nga)

MỤC LỤC

99 TÌNH KHÚC

99 tình khúc	3
Tâm hương	5
Thời I: CHỊ VÀ EM	7
1- Mua Thuận Thành	9
2- Theo đuổi	13
3- Tám đêm	15
4- Chị em xanh	17
5- Cây Tam Cúc	19
6- Cỏ Bồng Thi	21
7- Quả vườn ổi	23
8- Gọi đôi	25
9- Nước sông Thương	28
10- Lá Diêu bông	30
Thời II: EM VÀ ANH	33
11- Vào xuân	35

12- Phía sau thu cầu hôn	37
13- Ngò (với gió biển)	40
14- Gửi (vào gió biển)	42
15- Em cứ về bên ấy	44
16- Hai phía núi	45
17- Gặp	47
18- Nghĩ thương	48
19- Từ	50
20- Giả vờ	51
21- Hai ngả	52
22- Viết trong quán cà phê	53
23- Thèm	55
24- Nuơng nhẹ	57
25- Tình anh thể phách	58
26- Thể phách tình anh	60
27- Ngủ vĩa hè	62
28- Tiến đưa	64
29- Nhận lỗi	65
30- Thua một không	67
31- Buồn có lý	69
32- Liệu còn gì nữa	71

33- Từ nguồn đến biển	73
34- Chuyện lâu rồi	75
35- Đi bên em	76
36- Anh đứng đây là đâu	78
37- Khi em đi xa	79
38- Dây vò	81
39- Tháng giêng đi chậm	82
40- Một lời quan họ	84
41- Tu	86
42- Cắt cánh thời gian	87
43- Duyên kiếp	89
44- Đừng hỏi	90
45- Vợ liệt sĩ	91
46- Bơ vơ	94
47- Về côi thật em	95
Thời III: XUA VÀ NAY	99
48- Thơ gửi đến người	101
49- Gửi người vợ xa quê hương	103
50- Nén linh hương	105
51- Khi mùa xuân đến	107

52- Đòi hồn	109
53- Giọt mưa phương Nam	111
54- U ẩn	113
55- Ngẩn ngơ	114
56- Mưa chiều nắng chéch	117
57- Nhiều chớp mắt vô tình	119
58- Ngày giỗ	121
59- Kỷ niệm	123
60- Một phương	125
61- Xanh xưa	127
62- Lá nhỏ	129
63- Tìm cái đẹp	130
64- Trả giá	132
65- Thờ ơ	133
66- Tập Kiều	135
67- Xa...	137
68- Mai sau dù có bao giờ	140
69- Tương biệt hành	142
70- Chuyện cô đơn	146
71- Lỡ hẹn sông Hương	148
72- Nhớ xa	149
73- Hiếu sinh	151

74- Lỡ thi	152
75- Ngã ba sông	154
Thời IV: CÓ VÀ KHÔNG	157
76- Ngày qua	159
77- Mê không em	160
78- Dáng thơ	161
79- Nhớ Lá	162
80- Tơ tưởng	163
81- Tìm	165
82- Bệnh	167
83- Hội yếm bay	170
84- Lại gặp	173
85- Một mình	174
86- Nếu anh còn trẻ	175
87- Chùa Phật Tích	177
88- Chùa Hương	179
89- Phương xa	183
90- Lời ru của em	185
91- Lời ru của anh	187
92- Theo dòng mẫu hệ	189

93- Vào Đường Mê	192
94- Mất thời gian	197
95- Chút nghĩa cũ càng	199
96- Ngủ lại giấc mê	201
97- Em có về không	203
98- Ước nguyện	205
99- Bao giờ nói hết	207

99 Tình khúc

HOÀNG CẦM

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

Chịu trách nhiệm xuất bản :

LỮ HUY NGUYỄN

Biên tập : **THÚY TOÀN**

Bìa 1 : **VĂN SÁNG**

Bìa 4 : **LÊ KỲ ANH**

Sửa bản in : **TÁC GIẢ**

In 1000 cuốn khổ 13x19 tại Nhà in Bộ Lao động thương binh xã hội.
Số đăng ký kế hoạch xuất bản 20/389CXB ngày 19/8/1995.
In xong và nộp lưu chiểu tháng 5/1996.

Rung sợi dây si nhịp quá mê
Nghe nghìn thế giới trượt ghềnh V
Lung liêng hồn liệng quỳ khe núi
Gọi suối tràn Tâm khép nép về

Giá : 17.000^d